

[Otto Mørch.]

Udvalget har tiltrådt nogle ændringsforslag stillet af fiskeriministeren til ferskvandsfiskerilovforslaget. Ændringsforslagene nr. 1 og 2 drejer sig blot om sprogmæssig tydeliggørelse og er altså ikke realitetsændringer.

Realitetsændringer er der derimod i ændringsforslag nr. 3. Den skærpelse, der lå i lovforslagets § 41, stk. 4, afsvækkes ved, at udvalget nu går ind for en bestemmelse, der stort set svarer til den hidtil gældende lovs § 18, stk. 5, hvilken paragraf udvalget finder har fungeret tilfredsstillende.

Endelig går udvalget ind for ændringsforslag nr. 4, der vedrører § 64. Udvalget har ikke fundet det påkrævet, at der fastsættes særlige straffebestemmelser for overtrædelse af de i lovforslagets §§ 8 og 9 omhandlede tilfælde. Man mener, det vil være bedst egnet til at blive afgjort ved civilt søgsmål.

Med de nævnte ændringer i forslag til lov om ferskvandsfiskeri kan udvalget indstille dette lovforslag til vedtagelse.

Hvad angår forslag til lov om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m. m., kan udvalget indstille dette til vedtagelse uændret.

A. C. Normann: Vedrørende ferskvandsfiskerilovforslagets detaljer har jeg ikke bemærkninger at gøre her ved anden behandling. Det radikale venstre kan tiltræde den højtærede fiskeriministers ændringsforslag.

Derimod vil jeg gerne gøre nogle enkelte bemærkninger i forbindelse med diskussionerne om en ophjælpning af fiskebestanden i de ferske vande, hvad der også har en vis interesse for saltvandsfiskeriet. Man har, som det er sagt, i denne forbindelse på ny rejst tanken om en fisketegnsordning, som imidlertid intet parti i udvalget ville stå bag ved, og denne tanke blev derfor hurtigt skrinlagt til fordel for overvejelser om ad andre veje at skaffe midler til ophjælpning af fiskeyngel, især af ørreder.

Vi har udtalt om meget forsigtigt, når vi

i betænkningen opfordrer ministeren til at søge det beløb, som han i de senere år har ydet som statstilskud til udsætning af yngel, forhøjet noget. Det beløb, som ydes, er meget ringe — for ikke at sige næsten usynlig lille — i forhold til, hvad der er behov for, og også i forhold til, hvad det ud fra en rent økonomisk vurdering kan betale sig at ofre til formålet. Jeg håber derfor, at den højtærede minister vil søge beløbet klækkeligt forhøjet. Jeg vil gerne begrunde dette med, at samfundet som helhed vil tjene på det; selv saltvandsfiskeriet vil — som jeg sagde før — få en fordel af det.

Det spiller i mine øjne også en afgørende rolle, at jeg ved, med hvilken interesse og offervilje sports- og lystfiskerne har gjort en indsats for ophjælpning af fiskebestanden. De har ikke alene ofret mange arbejdstimer på opgaven, men også meget, meget større beløb i penge end det lille, symbolske tilskud, staten giver. De rigtige sportsfiskere er en stamme, som holder af naturen, og som derfor ofrer meget på at gøre denne mere tillukkende, også til fordel for andre. Men i sammenligning med, hvad vi ofrer på andre sportsgrene, er lystfiskerne stedbørn, til trods for at deres sport i modsætning til de fleste andre i øvrigt udmærkede sportsgrene er økonomisk positiv.

Disse bemærkninger skulle tjene til at understrege over for den højtærede fiskeriminister, at han kan regne med min støtte, hvis han på realistisk måde vil gå ind for efterhånden at søge mere rimelige tilstande på dette område gennemført.

Hvad angår den øvrige udtalelse i betænkningen, skal jeg nøjes med at sige, at jeg tror ikke, at den bemærkning, som kom med til allersidst under udvalgsbehandlingen, om, at udvidelsen af lovens område til at omfatte kanaler, grøfter og lignende kunstigt frembragte ferske vande i almindelighed ikke må give anledning til tvangsmæssig udførelse af særlige foranstaltninger, hvor vandløb rørlægges, vil få stor betydning; men jeg har ingen indvendinger at gøre imod den.